

SOUNDFULNESS

AZ ELENGEDÉS MŰVÉSZETE

Bevallom, nekem bizony problémám van az elengedéssel. Mint sokan mások, én is próbálok görcsösen kontrollálni az életemet, annak kisebb és nagyobb szegleteit, a hatókörömn kívüli, „nagyvilági” dolgokkal kapcsolatban pedig állandósult a tehetetlenséggel megfajelt szorongásom. SZERZŐ: MOLNÁR ANIKÓ

Innen szép nyerni, tartja a mondás, így felvilágosult, problémáival bátran szembenéz, modern nőként folyamatosan kutatom, hogyan oldhatnám nemcsak szorongásaim zömét, hanem a kínzó kontrollmániámat is. A pszichológus, sportolás, egészséges étkezés szent-háromságából ki-kikacsintok időnként új módszereket kipróbálni – hátha köztük van a mindent megoldó Szent Grál. „Képzeld, Zsófi kitalált egy légzéstechnikát, én már voltam párszor, azóta nem rettegek annyira a vezetéstől, és sokkal pontosabban lövök” – újságolta a hobiból lövészetre járó legjobb barátnőm. Több se kellett nekem – hiszen a vezetés nekem is mumusom, önbizalomból pedig sosem lehet elég a magamfajtanak –, már

úton is voltam **Baranyay Zsófi**hoz, aki történetesen a volt osztálytársunk. Ági barátnőm bölcsen csak egy dolgot nem említett, hogy nemcsak lélegezni, hanem énekelni is fogunk. Zsófi ugyanis képzett énekes, emellett komoly sportmúlttal is rendelkezik, volt riporter és szerkesztő – sokoldalú múltjának, szerteágazó tudásának és szűnni nem akaró tenni akarásának köszönhetően pedig mára a Soundfulnessre keresztelt módszer kitalálója is. A módszeregyüttes a helyes légzés alapos ismeretén, a szabadon áramló hangon és az ezek által létrejövő gesztusok autentikusságán alapszik – leegyszerűsítve visszavezet minket ahhoz a természetes légzéshez, amellyel születünk, a tulajdonképpeni sallang- és blokkmentes önmagunkhoz.

ÉNEKELNI MINDENKI KÉPES

Zsófival nagyon rég nem láttuk egymást, így az első fél óra a közös emlékek felemlgetésével telt, aztán szép lassan rátértünk a módszerére, és jött a hideg zuhany: éneklés! Mint a legtöbb ember, én is szentül meg vagyok győződve arról, hogy nincs hangom, nem tudok énekelni, és különben is: jaj. Zsófi ezzel szemben állítja, hogy – ha nincs kifejezett fiziológiai probléma – bárki képes énekelni, hiszen megvannak hozzá a hangképző szervei, azaz tud lélegezni és van teste. Az emberi testet a cselőhoz hasonlítja, ahol a húrok a nyak és a hangszálak – bár ezeket fogja le a művész, maga a levegővel teli test (hangszer) és annak a rezgése adja a hangot. Az emberi test csontjai és kemény részei rezonálnak be a levegő által, és így képződik a hang, de legtöbbször olyan gátakkal van tele, hogy a levegő nem tud szabadon áramolni a testben, a hangképzés a nyakra és a fejre redukálódik,

ahogy ő mondja, ettől nem lesz természetes a csengése, a vivőereje, az érzelmi töltete. A gátak, blokkok egészen kicsi korunktól rakódnak ránk, a különböző minták, hatások folyamatos megfelelési kényszerrel váltanak ki, elszorítva a testet – és így a benne áramló levegőt is. A módszer célja nem más, minthogy ezektől a blokkoktól, sémáktól megszabaduljunk a helyes, autentikus légzéshez való visszatérés által.

Ahogy elkezdünk gyakorolni, folyamatosan *Mátyás király és az eszes lány* meséje járt a fejemben, aki vitt is valamit, meg nem is, volt is rajta valami, meg nem is, gyalog is ment, meg nem is: Zsófinál lélegezni tanultunk, meg nem is, énekelünk is, meg nem is... Mert ő nem légzéstechnikát tanít, csak visszavezet ahhoz a légzéshez, amellyel a világra jöttünk – mindig kér, hogy ne vegyem a levegőt, csak hagyjam be- és kiáramolni. Ugyanígy kér arra is, hogy ne akarjak énekelni, csak hagyjam, hogy kiáramoljon a hang. Ne akarjak énekelni, engedjem el. Helyben vagyunk, engedjem el! A világ – számomra legalábbis – egyik legnehezebb dolgát kéri olyan természetességgel, hogy attól persze még jobban befeszülök, de ha nagy ritkán tényleg sikerül, kárpótolt érte az a mérhetetlen lelkesedés, amivel tudtomra adja, hogy fantasztikusan felhangdús, tiszta hang jött ki a torkomból, azaz a torkomon keresztül a testemből. Belőlem.

És hogy miért a hangot, az éneket választotta Zsófi a módszere alapjául? Mert szerintem az éneklés nem lehet színjátékot játszani, hiszen az azonnal feszültségként fog jelentkezni. Kedvenc mondása szerint „az érzelem támaszt”: ha nem tud a testünk úgy rezonálni, ahogy kell, akkor az érzelem sem tud megszületni, a beszédünkben megnyilvánulni. Így mi magunk sem tudjuk a helyén megélni az érzéseinket, nemhogy kifejezni azokat. Ő maga évekig küszködött azzal, hogy nem tud énekelni, eljutott a teljes hangvesztésig is, minden kiadott hang fizikai fájdalommal járt számára, és emiatt gyógyszereken élt. Tavaly nyáron egy filozófus azzal engedte útjára, hogy neki dolga van még az énekléssel – a tanácsot megfogadva ásta bele magát az éneklésbe, a hangképzés tudományába –, és ez végül egy komoly önismereti útnak is bizonyult. A kísérletezés olyan jól sikerült, hogy felkereste dr. Lénárt Ágotát, a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem tanszékvezető sportpszichológusát, aki egyben az olimpiai csapat vezető pszichológusa is, azzal, hogy ő bizony valamit kikísérletezett magán, aminek komoly érzelmi,

mentális és fizikai hatása van. Így kezdett el dolgozni dolgozni Nádas Bence kajakozóval és Finszter Eszter operaénekesssel.

SIKEREK ÉS KEVESEBB STRESSZ

Az eredmények gyorsak és döbbenetesek voltak. Nádas Bence pár hónapon belül világ- és Európa-bajnok lett, sikereit egyértelműen Zsófi módszerének is köszönheti. Saját bevallása szerint megtanult a pillanatban lenni, teljesen kihasználni a tüdőkapacitását, nem mellesleg a kommunikációja is változott, határozottság és belső nyugalom árad belőle. Finszter Eszter frissen végzett a Zeneakadémián, az énektanára küldte Zsófihoz, mert borzasztó légszomj és megfelelési kényszer gyötörte, semmilyen területen nem tudott teljesíteni. Néhány alkalom után abbahagyta az allergiagyógyszere szedését, mert egyre jobban kapott levegőt, a Soundfulnessnek köszönhetően kiegyensúlyozottabb lett, jobban kezeli a stresszes szituációkat és élete első állásinterjúja is sikerrel zárult. Lábás Viki, a Margaret Island énekesese Eszter egy előadása után kereste fel Zsófit, szintén segítséget kérve. „Nagyon jólesik, hogy nem énekelni kell az órákon, hanem visszatalálni önmagunkhoz, a saját természetes hangunkhoz, a testünkben megszólalni. Úgy érzem, Zsófi tudása szárnyakat ad az embereknek, és amint el tudjuk engedni magunkat, nemcsak a hangunk fog repülni, hanem a hétköznapi terheink is.”

Zsófival egy alkalom sokkal többet ad annál, mint hogy tényleg elgondolkodom, hol is kellene venni a levegőt és hogyan. Annál is, hogy hallom a saját hangom változásait, ahogy a magas, vékony hang az óra végére a „helyére” kerül, és igazat kell adjak a tréneremnek, miszerint nekem drámai, mély tónusú női hangom van, amely egyet jelent azzal, hogy ilyen az eredeti karakterem is. Számomra a legtöbbet azok a mondatai jelentik, amelyekről elhiszem, hogy tényleg bármire képes vagyok, bármi lehet belőlem. Zsófinak az, hogy egy ember hol beszél, megmutatja, hol van a saját va-

lóságában, a saját helyén van-e. Pár mondatból nagyon sok mindent le tud szűrni, amelyek aztán hosszú távon beigazolódnak: mikén mehetett keresztül, milyen féltelmek, elfojtások vannak benne. És ha valaki megtapasztalja a különbséget az elfojtott hangja és az autentikus között, megkönnyebbül, mennyivel egyszerűbb kifejeznie magát, az érzéseit. Ez kihat az élethez való hozzáállásra is, hogy a pillanatban tudjon lenni, könnyebben feldolgozhassa a nehézségeket – nem rágódni azokon, hanem megbirkózni velük, és továbblépni.

Zsófiból árad az irigylésre méltó béke és a belső nyugalom, nehezen tudja ebből bármi kibillenteni. Úgy véli, ha önmagunkkal rendben vagyunk és megteszünk a körülöttünk élőkért minden tőlünk telhetőt, akkor nincs okunk a szorongásra. Mindig mindent kontrollálni akarunk, pedig a világra nem vagyunk hatással, az nélkülnk is működik – ezt elfogadva elengedhetjük a kontroll iránti vágyunkat, és boldogan megelégedhetünk azzal, ami van.

Még mindig nehezen megy az elengedés – a régi szokások, ugye. De mintha valami már mozdulna, mint ha néha már a drámai hangomon kapnám magam, azon a bizonyoson. A nyugalom pedig be-bekopogtat, jelzi, hogy ő itt vár, átadhatom magam neki. ♦

A SOUNDFULNESS JÖVŐJE

- A módszertan további kutatására és fejlesztésére a **Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának Sportmedicina Tanszékét** is bevonják.
- A **dr. Györe István, a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem Egészségtudományi és Sportorvosi Tanszékének sportorvosával** eddig lezajlott spirometriai mérések egy sokkal hatékonyabb oxigénfelhasználást valószínűsítene.
- A módszer **Nádas Bence** kajakozó hivatalos szakmai szponzora lesz a 2024-es nyári olimpiáig, a logó a mezére is felkerül.

FOTÓ: NINASINITSKAYA, JANE KHOMI - GETTY IMAGES/HUNGARY PORTRÉFOTÓ, DR. NÉMETH ÁGNES